

§§ 131 og 133. Pligten til at betale erstatning bortfalder imidlertid efter stk. 4, hvis tilbage-trædelsen skyldes, at leveringen af godset mv. forhindres af forhold som nævnt i udkastets § 343, stk. 3 og stk. 4. Dette er også i overensstemmelse med gældende ret.

Erstatningen i tilfælde af tilbagetræden skal beregnes på samme måde som efter gældende ret, jf. henvisningen i stk. 4 til udkastets § 343, stk. 2, og den gældende sølovs § 134. Ved stykgodstransport vil det imidlertid sjældnere end ved rejsebefragtning være aktuelt at medtage fradrag for fragt for andet gods, transportøren medtager efter tilbagetrædelsen. Kapacitetsforholdene i liniefarten vil sædvanligvis være således, at transportøren kan tage mere gods med uafhængigt af, om den enkelte afsender træder tilbage eller ej. I så fald er det ikke afsenderens tilbagetrædelse, som har gjort det muligt for transportøren at få fragt for andet gods.

Efter *stk. 2* kan forsinket levering af godset til transport give transportøren ret til at hæve transportaftalen og kræve erstatning for fragttab og anden skade. Hævningsretten vil foreligge, hvis forsinkelse udgør væsentligt kontraktsbrud. Bestemmelsen henviser således til en væsentlighedsvurdering af tab og ulempe på transportørens side i overensstemmelse med almindelige kontraktsregler.

Kapacitetsforholdene i linien vil ofte være således, at det ikke egentligt spiller så stor rolle for transportøren, om partiet går med det ene eller det andet skib i linien. Dette gælder, selv om aftalen angiver, at partiet skal gå således, at den sikrer afsenderen transport til aftalt tid. Det er ikke forudsat, at parterne for øvrigt har lagt væsentlig vægt på tidsangivelsen, noget som normalt må være forudsætningen, hvis overskridelsen skal give transportøren hævningsret.

Et andet spørgsmål er, hvor længe transportøren forpligtes til at vente eller forsinke afgang, hvis godset ikke leveres til tiden. I liniefart må man her lægge til grund, at afgang normalt ikke skal kunne forsinkes på grund af, at et enkelt parti ikke bliver leveret til transport som forudsat. Afsenderen må altså finde sig i, at skibet sejler. At afsenderen må vente til næ-

ste afgang er imidlertid ikke ensbetydende med, at transportøren også skal have ret til at hæve transportaftalen og kræve erstatning for fragttab. Foreligger der ret til at hæve, vil transportøren - foruden erstatning for fragttab mv. - også kunne kræve almindelig fuld fragt for transport af godset med en senere afgang i linien. Det må derfor være rimeligt, at hævningsretten må bero på, om forsinkelsen fra afsenderens side indebærer væsentlig kontraktsbrudset fra transportørens side, f.eks. fordi pladsforhold, ruteoplæg eller lignende medfører, at transportøren ved at tage godset med på en senere afgang påføres væsentligt tab eller ulempe.

Efter *stk. 2, andet punktum*, skal transportøren, hvis han vil hæve aftalen, give meddelelse herom uden ugrundet ophold efter forespørgsel herom fra afsenderen, dog senest ved modtagelsen af godset til transport.

Ligesom efter de gældende regler kan afsenderen eller en modtager, som er trådt i dennes sted i henhold til *stk. 3* også begære, at godset losses og udleveres i en mellemløbet, som indgår i rejsen. Afvigelse fra ruten (linien) kommer således ikke på tale. Det er en selvstændig forudsætning, at godset kan losses uden skade eller besvær for transportøren eller for andre transportkunder.

Stk. 4 bestemmer, at § 343, stk. 2-4, har tilsvarende anvendelse. Disse regler behandler blandt andet pligten til at søge at begrænse en skade, hvis last ikke leveres, samt bortfald af erstatningspligt under visse ekstraordinære omstændigheder. Der henvises til bemærkninger til § 343.

TRANSPORTEN

Til § 262. Transportørens pligt til at varetage lasteejerens interesser

Stk. 1 svarer til § 98, stk. 1, og § 101, stk. 1, i den gældende sølov. Ligesom i § 98, stk. 1, foreskrives det, at rejsen skal udføres med tilbørlig hurtighed. I første række tænker man hermed på en generel pligt til ikke at overskride en rimelig tid for at fuldføre aftalen.

I medfør af § 98, stk. 2, kan deviation, dvs. afvigelse fra den aftalte eller sædvanlige rejse-